

РЕШЕНИЕ НА СЪДА
14 февруари 1990 година *

„Държавна помощ – Предварително уведомление – Капиталови вноски, предоставяне на заеми при занижен лихвен процент и намаляване на вноските за социална сигурност”

По дело С-142/87

Френската република, за която се явяват г-н Régis de Gouttes, заместник-директор на отдела по правни въпроси в Министерство на външните работи, г-жа Edwige Belliard, заместник-директор в същия отдел, в качеството им на представители и г-жа Catherine Colonna, в качеството ѝ на заместник-представител, със съдебен адрес в Люксембург, френското посолство, 9 boulevard du Prince-Henri,

ищец

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явяват нейните главни правни съветници г-н Jacques H. J. Bourgeois и г-н Antonino Abate, и нейният правен съветник, г-н Thomas F. Cusack, в качеството им на представители, със съдебен адрес в Люксембург, кантората на г-н Georgios Kremlis, член на Правната служба на Комисията, Wagner Centre, Kirchberg,

ответник,

подпомагана от

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват г-жа S. J. Haу, в качеството ѝ на представител, и г-н Richard Plender, QC, със съдебен адрес в Люксембург, британското посолство, 14 boulevard Roosevelt
встъпила страна

с предмет иск за отмяна на Решение 87/585/ЕИО на Комисията от 15 юли 1987 г. относно помощ, предоставяна от френското правителство на производител на облекла, текстилни и хартиени продукти - Boussac Saint Frères (ОВ 1987, L 352, стр. 52),

СЪДЪТ,

в състав: г-н О. Due, председател, г-н С. N. Kakouris и г-н F. A. Schockweiler (Председатели на състави), г-н Т. Koopmans, г-н G. F. Mancini, г-н F. Grévisse и г-н M. Diez de Velasco, съдии,

---

* Език на производството: френски.

генерален адвокат : г-н F. G. Jacobs,

секретар: г-н J.-G. Giraud,

като взе предвид доклада за съдебното заседание и след това за заседанието от 8 юни 1989 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 4 октомври 1989 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, подадена в секретариата на Съда на 4 октомври 1987 г. Френската република е завела иска съгласно член 173, алинея 1 от Договора за ЕИО за отмяна на Решение 87/585/ЕИО от 15 юли 1987 г. относно помощ, предоставяна от френското правителство на производител на облекла, текстилни и хартиени продукти - Boussac Saint Frères (ОВ 1987 г., L 352, стр. 52).

2. От документите по делото, представени на Съда е ясно, че между м. юни 1982 г. и м. август 1984 г. френските власти са предоставили финансови помощи на френския производител на облекла, текстилни и хартиени продукти - Boussac Saint Frères (понататък "CBSF"). Финансовата помощ е била под формата на капиталови инвестиции, одобрени от Institut de développement industriel (наричано по-нататък „IDI,“) и впоследствие прехвърлени на Société de participation et de restructuration industrielle (понататък „Sopari,“), което пък е предоставило на CBSF нови капитали, заеми при занижена лихва и намаления на вноските за социална сигурност по грантова схема за текстилната и шивашка промишленост.

3. В отговор на редица искания от страна на Комисията, с телекс от 22 март 1984 г. и писмо от 23 август 1984 г. френското правителство предоставя информация относно дадената финансова помощ на CBSF. След предварителното проучване Комисията установява, че не е била предварително уведомена за плановете за предоставяне на помощ, и на това основание я обявява за противозаконна. Освен това, тя изразява становището, че подобна помощ би била несъвместима с общия пазар по смисъла на член 92, параграф 1 от Договора и не би отговаряла на условията за прилагане на някое от изключенията по параграф 3 от този член.

4. С писмо от 3 декември 1984 г. Комисията е започнала процедурата, предвидена в член 93, параграф 2, алинея 1 от Договора и дава на френското правителство предизвестие със срок да представи коментарите си.

5. Френското правителство представя коментарите си с писма от 4 февруари, 4 юни и 11 октомври 1985 г., 5 февруари, 19 юни и 21 юли 1986 г., и 27 март и 21 май 1987 г., както и в хода на три срещи с представители на Комисията, проведени на 18 октомври 1985 г., 14 май и 4 юли 1986 г.

6. На 15 юли 1987 г. Комисията приема Решение 87/585, което се явява и предмет на настоящия иск. В решението се заявява, че предоставените финансовите вноски

представляват помощ, която е несъвместима с общия пазар по член 92, параграф 1 от Договора, че тази помощ е противозаконна, понеже е предоставена в нарушение на член 93, параграф 3 от Договора и не може да се счита за съвместима с общия пазар по член 92, параграф 3 от Договора. Според член 2 от решението, част от помощта трябва да бъде възстановена и от френското правителство се иска да уведоми Комисията за мерките, предприети за тази цел. Комисията посочва също, в преамбюлите към своето решение, че още четири държави, шест сдружения и едно самостоятелно предприятие са представили становища в производството, довело до приемане на решението.

7. За по-пълно изложение на фактите по делото, хода на производството и писмените становища и аргументи на страните, които се упоменават или разглеждат по-долу, само доколкото това е нужно за аргументацията на Съда, да се разгледа доклада за съдебното заседание.

8. Твърденията на френското правителство, изложени в подкрепа на исковата му молба се основават на нарушение на процесуалните правила на член 93 от Договора, на недостатъчно мотивиране на атакуваното решение, на неправилното прилагане на член 92 от Договора и нарушаване на общия принцип на пропорционалност.

А – Последниците от неизпълнението на задължението за уведомяване

9. Необходимо е, предварително да се разгледа един проблем, повдигнат от Комисията. Тя е на мнение, че тъй като Съдът вече е признал директния ефект на първото изречение на член 93, параграф 3 от Договора, ясна, обвързваща норма от обществен ред, неспазването на която само по себе си е достатъчно да обоснове незаконосъобразността на помощта. Тази незаконосъобразност, твърди тя, прави излишно по-нататъшното подробно разглеждане на въпроса и дава право на Комисията да постанови връщането на помощта. По тази причина Комисията вярва, че Съдът трябва да откаже да се занимае с възраженията на френското правителство срещу тази част от оспорваното решение, в което Комисията прави заключението, че въпросната помощ е несъвместимо с член 92 от Договора.

10. Френското правителство твърди, че евентуалното неспазване на процедурните правила на член 93, параграф 3 от Договора не може само по себе си обоснове незаконосъобразността на финансовата помощ и да оправдае връщането на помощта. Във всички случаи Комисията е трябвало подробно да проучи спорните вноски.

11. Следва да се отбележи, че всеки един от тези два аргумента може да създаде големи практически затруднения. От една страна, аргументът, изложен от Комисията предполага, че помощ, която е съвместима с общия пазар, може да бъде обявена за противозаконна поради процедурни нередности. От друга страна, не може да се приеме аргументът на френското правителство, че когато е изправена пред помощ, предоставена или изменена от държава-членка в нарушение на процедурата по член 93, параграф 3 от Договора, Комисията разполага със същите права и задължения като тези, които има в случая на надлежно нотифицирана помощ на етапа на планирането. Такова тълкуване на практика би насърчило държавите-членки да не спазват член 93, параграф 3 и би лишило този параграф от неговата ефективност.

12. В светлината на тези аргументи, се налага проблемът да бъде разгледан при анализиране на правомощията и отговорностите на Комисията и на държавите-членки в случаите, когато помощта е била предоставена или изменена.

13. На първо място, следва да се отбележи, че членове 92, 93 и 94, които са част от Раздел 3 от Договора, озаглавен "Помощи, предоставени от държавите", определят

процедурите, според които Комисията е в състояние да определи, въз основа на материалите, с които разполага, дали спорната финансова помощ представлява държавна помощ по смисъла на тези членове.

14. На второ място, следва да се отбележи, че Съветът все още не е приел никаква препоръка по член 94 от Договора по прилагането на членове 92 и 93.

15. Необходимо е освен това да се има предвид и установената практика на Съда. В Решението си от 22 март 1977 г. по дело 78/76 Steinike und Weinlig срещу Германия ((1977)) ECR 595, Съдът заяви, че забраната, съдържаща се в член 92, параграф 1 от Договора не е нито абсолютна, нито безусловна, тъй като, по-специално алинея 3 от този член предоставя на Комисията широко право на преценка да допусне дадена помощ като изключение от общата забрана на член 92, параграф 1. Преценката в такива за случаи за това дали дадена държавна помощ е или не е съвместима с общия пазар повдига проблеми, които предполагат проучване и оценяване на икономически факти и условия, които могат да бъдат както сложни, така и бързо променливи.

16. Това е причината, поради която Договора е предвидил в член 93 специална процедура, по която Комисията да упражнява постоянен контрол над схемите за помощи. По отношение на нова помощ, която държава-членка възнамерява да предостави, е установено предварително производство; ако тази процедура не бъде спазена, помощта не може да се счита за редовно предоставена. Като предвижда в член 93 право за Комисията да разглежда и постоянно да контролира всички схеми за помощи, целта на Договора е всяка констатация за несъвместимост на дадена помощ с общия пазар, под контрола на Съда, да бъде резултат от подходяща процедура, за чието образуване и провеждане отговаря Комисията.

17. Съдът е постановил също така (вж. Решението от 9 октомври 1984 г. по съединени дела Heineken, 91/83 и 127/83 Recueil, стр. 3435), че целта на първото изречение на член 93, параграф 3 от Договора е да даде възможност на Комисията да упражни, в достатъчен срок и в общия интерес на Общностите, контрол върху всеки план за предоставяне на помощ. Последното изречение на член 93, параграф 3 от Договора представлява гаранция за механизма за контрол, предвиден е този член, който на свой ред е предназначен да гарантира, че системата за помощи няма да влезе в действие преди Комисията да е имала достатъчно време за задълбочено разглеждане на предлаганите мерки и, ако е необходимо, да образува производството по член 93, параграф 2.

18. За да бъде ефективна анализираната по-горе система предполага, че могат да бъдат взети мерки за предотвратяването на всяко нарушение на правилата, предвидени в член 93, параграф 3 от Договора и, че тези мерки могат, с оглед защитата на законните интереси на държавите-членки, да бъдат предмет на иск. Във връзка с тази система не може да се оспорва необходимостта от въвеждане на охранителни мерки в случаите, когато ефектът от практиките на отделни държави-членки по отношение на помощта е да направи безпредметна системата, установена от членове 92 и 93 от Договора.

19. След като веднъж е установено, че определена помощ е била предоставена или изменена без Комисията да е била предварително уведомена за това, последната разполага с правомощието, след като е дала на съответната държава-членка възможност да представи становището си по въпроса, да издаде временно решение, с което Ж постановява незабавно да спре изплащането на помощта до приключване на прегледа на помощта и да предостави на Комисията, в определен от нея срок, цялата

документация, информация и други данни, необходими за оценяване на съвместимостта на помощта с общия пазар.

20. Комисията разполага със същото правомощие и в случаите, когато е била уведомена за помощта, но въпросната държава-членка, вместо да изчака приключването на процедурата по член 93, параграфи 2 и 3 от Договора, е продължила с изпълнението на помощта, в нарушение на забраната по член 93, параграф 3.

21. Когато държава-членка изцяло се е съобразила с постановеното от Комисията, последната е длъжна да разгледа съвместимостта на помощта с общия пазар по реда на член 93, параграфи 2 и 3 от Договора.

22. Ако държавата-членка, въпреки постановлението на Комисията, не предостави исканата информация, Комисията е в правото си да прекрати процедурата и да постанови решение относно съвместимостта на помощта с общия пазар въз основа на информацията, с която разполага.

23. Трябва да се признае, че ако държавата-членка не спре изплащането на помощта, Комисията има право, докато разглежда въпроса по същество, да отнесе въпроса до Съда, като поиска плащането на сумите по помощта да бъде обявено за нарушение на Договора. Сезирането на Съда е оправдано по съображения за неотложност, тъй като има прието решение, съдържащо заповед, взето след като на съответната държава-членка е била дадена възможност да представи бележките си и, следователно, след приключване на предварителното производство, в рамките на което е имала възможност да се защити и изложи тезата си, както в случаите по втория параграф на член 93, параграф 2 от Договора. На практика това средство за защита не е нищо повече от вариант на иска за установяване на неизпълнението на задължения, произтичащи от Договора, специално адаптиран към специфичните проблеми, поставени от държавните помощи пред конкуренцията в рамките на общия пазар.

24. Във връзка с настоящото дело, не се спори, че Комисията е проучила съвместимостта на помощта с общия пазар, макар и като въпрос от второстепенна важност. Именно това проучване може следователно да бъде предмет на настоящото производство.

Б – Нарушаване на процедурните правила

25. С настоящия иск Френската република твърди на първо място, че Комисията е нарушила общия принцип за правна сигурност, като не е реагирала в разумен срок, особено като се има предвид подробната информация, предоставена Ж своевременно от френските власти. Тя счита също така, че правото Ж на справедлив процес е било нарушено в конкретния случай, тъй като Комисията не я е уведомила за становищата на третите заинтересовани страни, получени съгласно член 93, параграф 2 от Договора.

26. Във връзка с първото твърдение, следва да се отбележи, че според документите представени на Съда, френските власти са започнали да подават информацията, многократно искана от Комисията, едва след като по-голямата част от помощта вече е била изплатена. Следователно, не се спори, че Комисията не е била уведомена в достатъчен срок, по смисъла на член 93, параграф 3 от Договора, който да Ж даде възможност да представи бележките си по предлаганата помощ за CBSF. Още повече, че информацията, която френското правителство е представило на Комисията през март 1984 г., далеч не е била изчерпателна. И така, едва на 23 август 1984 г. то в потвърдило, при това без да представи пълните подробности, участието на IDI, а впоследствие и на Sopari, в капитала на CBSF.

27. В контекста на тези обстоятелства, е било разумно от страна на Комисията да си позволи срок от три месеца, считано от 23 август 1984 г., за разглеждане на въпроса и извършване на проучванията преди даване на формалното предизвестие на 3 декември 1984 г. Освен това, трябва да се посочи, че част от информацията, изпратена на Комисията, на няколко пъти е била поправяна и допълвана от френското правителство. Едва с писмата от 27 март и 21 май 1987 г. френското правителство предоставя на Комисията окончателна информация, въз основа на която Комисията е била в състояние да приеме решението от 15 юли 1987 г.

28. Макар и основателно да може да се твърди, че са изтекли относително продължителни периоди от време между, на първо място, първоначалното писмо на френското правителство от 22 март 1984 г. и формалното предизвестие от 3 декември 1984 г. и, на второ място – между формалното предизвестие и Решението от 15 юли 1987 г., едва на 21 май 1987 г. Комисията вече е разполагала с всички факти и материали, нужни Ж за оценяване на съвместимостта на помощта с общия пазар. Предвид тези обстоятелства се налага констатацията, че с поведението си Комисията не е нарушила общия принцип за правна сигурност.

29. По отношение на второто твърдение, основаващо се на нарушение на правото на изслушване, трябва да се подчертае, че Съдът многократно е заявявал (вж. Решенията от 10 юли 1986 г. по дела Кралство Белгия / Комисията, 234/84 и 40/85, Recueil, стр.2263 и 2321, и Решението от 11 ноември 1987 г. по дело Френската република / Комисията, 259/85, Recueil, стр. 4393), че спазването на правото на изслушване, във всяко производство, образувано срещу дадено лице, което може да доведе до налагането на мерки, които засягат това лице по неблагоприятен начин, е основен принцип на общностното право, който трябва да бъде гарантиран дори и при липсата на специални норми.

30. В тези решения Съдът е признал, че този принцип изисква съответната държава-членка да бъде в състояние ефективно да изложи становището си по бележките, представени от третите заинтересовани страни по член 93, параграф 2 от Договора, на които Комисията се позовава в решението си. Съдът е заявил, че доколкото на държавата-членка не е била дадена възможност да изкаже мнението си по тези бележки, комисията не би следвало да ги включва в решението си срещу тази държава.

31. Независимо от това, за да доведе подобно нарушение на правото на изслушване до отмяна на решението, трябва да се установи, че при липсата на тази нередност изходът от производството би бил различен. В това отношение, следва да се отбележи, че въпросните бележки, които бяха представени на Съда по негово искане, не съдържат информация, различна от онази, която вече е била известна на френското правителство. При тези обстоятелства, фактът, че френското правителство не е имало възможност да изложи мнението си по въпросните бележки, не би могъл да повлияе на изхода на административното производство. Това основание за обжалване трябва също да бъде отхвърлено.

В – Мотивите, на които се основава решението

32. Френското правителство твърди, че мотивите, на които се основава решението са непълни, тъй като в тях не се съдържа оценка на реалния ефект на вече предоставената помощ върху конкуренцията и търговията между държавите-членки, и противоречиви предвид затварянето на производствените обекти. Френското правителство критикува мотивите на решението и като твърди, че те се основават на невярна оценка на дела на CBSF и на моделите на търговия между държавите-членки. Последното твърдение по

същество е във връзка с въпроса за това дали финансовите вноски са съвместими с общия пазар и по тази причина ще бъде разгледано заедно с твърдяното нарушение на член 92.

33. Първото твърдение трябва да бъде отхвърлено. Ако от Комисията се изискваше да покаже в решението си реалния ефект на вече предоставената помощ, това в крайна сметка би ползвало онези държави-членки, които предоставят помощ в нарушение на задължението за уведомяване, предвидено в член 93, параграф 3 от Договора, в ущърб на тези, които съобщават за помощта на фазата на планирането. По тази причина, не е необходимо мотивите на оспорваното решение да съдържат актуална оценка на ефекта на помощта, която е била предоставена без надлежното уведомление на фазата на планирането.

34. Във връзка на второто твърдение, Френското правителство заявява, по-специално, че оспорваното решение е противоречиво доколкото взема предвид намаляването на капацитета, предизвикано от затварянето на производствени обекти, които непосредствено преди това са били прехвърлени на други производители, но не взема предвид намаляването на капацитета в рамките на самото CBSF.

35. В тази връзка следва да се отбележи, че решението, в преамбюлите си, съдържа подробен анализ на намаляването на капацитета. на първо място, Комисията посочва, че производството на CBSF в шивашкия и текстилен сектор е било силно диверсифицирано и разнообразно, и изменението на неговия капацитет показва само приблизително една обща тенденция. Комисията продължава, като добавя, че в някои текстилни подотрасли, като ленени и памучни платове, които са били от особено голямо значение за CBSF, търсенето значително е спаднало, в резултат на което се е наложило предприятията в Общността да се адаптират към новата ситуация. Комисията счита, че като се има предвид фактът, че 27 производствени обекта са били прехвърлени на други производители, които отчасти са продължили да произвеждат текстилни материали, не може да се твърди, че е бил налице реален спад в националното производство. И накрая, комисията отбелязва, че непосредствено след прехвърлянето, 13 от тези обекти е трябвало да бъдат закрити при окончателно прекратяване на текстилното производство.

36. Следва да се отбележи, че предвид тези задълбочени констатации, френското правителство не може просто да твърди, че решението е противоречиво, без да се позовава на други аргументи, извън обсъдените от Комисията в преамбюлите към оспорваното решение. В това отношение решението е достатъчно ясно и обосновано, за да даде възможност на френското правителство да идентифицира и оцени мотивите на Комисията и на Съда – да определи решението като надлежно мотивирано. Следователно, твърдението за непълнота и необоснованост на мотивите на решението трябва да бъде отхвърлено.

Г – Прилагането на член 92 от Договора

37. Френското правителство е на мнение, че, главно, финансовите вноски не съставляват помощ, не засягат търговията между държавите-членки и нито нарушават, нито заплашват да нарушат конкуренцията, като облагодетелстват определени предприятия. Алтернативно, френското правителство твърди, че помощта е съвместима с общия пазар на основание член 92, параграф 3, букви а) и в) от Договора и, че тя е съвместима с различните насоки и комюникета, приети от Комисията през 1971 г., 1977 г. и 1984 г.

38. В подкрепа на главното си твърдение френското правителство на първо място посочва, че капиталовите вноски, заеми при занижени лихви и намаленията на социално-осигурителните вноски, разглеждани тук, не съставляват помощ, тъй като са предоставени от CBSF при условията на пазарна икономика и съвместно с частен инвеститор. Френските власти са решили да предоставят финансова помощ съвместно с частни инвеститори на базата на пазарен анализ и оценка на предприятието, който дава възможност да се заключи, че ако бъде реструктурирано, то ще стане печелившо в разумен срок. По-специално това реструктуриране се състои в премахване на излишния капацитет, съкращаване на персонала, преобразуване на непечелившите или силно неустойчиви дейности в печеливши, рационализиране на производството и подобряване на производителността.

39. За да се прецени дали тези мерки представляват помощ, би било уместно да се приложи критерият, предложен от Комисията в нейното решение и неоспорван от френското правителство, който се основава на възможностите, с които разполага предприятието да събере въпросните средства на капиталовия пазар.

40. В настоящия случай от документите, представени на Съда, е видно, че на първо място финансовото положение на дружеството през 1981 г. е такова, че не дава основания да се вярва, че инвестициите биха достигнали до приемливо ниво на рентабилност в разумен срок, и на второ място, че предвид недостатъчния марж на самофинансиране, CBSF не би било в състояние да събере необходимите средства на капиталовия пазар. Трябва да се отбележи и, че първите частни инвестиции, които при всички положения са били много по-ниски от вноските от публични средства, са били направени едва след предоставянето на последните. Следователно, капиталовите вноски, направени от Soragi, след трансфер от IDI представляват държавна помощ по смисъла на член 92, параграф 1 от Договора.

41. Същото важи и за заемите при занижена лихва и намалените социално-осигурителни вноски, тъй като те са дали възможност на CBSF да избегне разходи, които при нормални обстоятелства е трябвало да бъдат посрещнати от собствените финансови ресурси на предприятието, и следователно са попречили на пазарните сили да проявят обичайното си действие.

42. Френското правителство твърди още, че финансовата помощ не засяга моделите на търговия, нито пък нарушава или заплашва да наруши конкуренцията между държавите-членки. Делът на CBSF е по-малък от 0,5 % от европейския текстилен пазар, което представлява около 115 милиарда ECU, и износът на CBSF вместо да се увеличи, е спаднал между 1982 г. и 1986 г. с 33 %. Числата, подадени от Комисията, се отнасят до сектори от дейността на CBSF, които не са получили държавна помощ и не отчитат краткосрочното засилване на дейността в ленения сектор между 1983 г. и 1984 г.

43. Следва да се отбележи, че атакуваното решение съдържа анализ на всички тези фактори. Мотивите, на които се основава решението, включват оценка на пазара на текстил и облекла във Франция, като е било установено, че френската промишленост в тези отрасли възлиза на около 20 % от добавената стойност в общия пазар и играе активна роля в търговията в рамките на Общността, тъй като около 40 % от общото производство се изнася в други държави-членки, решението посочва CBSF като третия най-голям производител на текстил и облекла във Франция и, че този сектор възлиза на 56 % от целия оборот, който през 1986 г. е бил равен на 4 700 милиона FRF. Според решението, CBSF е петият най-голям производител в Общността и участва във вътрешната търговия на Общността като изнася 16 % от текстилното си производство в

други държави-членки и още 9 % в трети страни. В решението си Комисията заявява още, че периодът, който трябва да бъде разгледан, за да се прецени дали финансовата помощ е съвместима с общия пазар, е този, през който е била предоставена помощта. През този период, продължил от м. юли 1982 г. до края на 1984 г., износът на текстил в други държави-членки се е увеличил с 32 % и повече от половината оборот на CBSF е получен в сектор текстил и облекла.

44. Комисията също така отбелязва сред мотивите за решението си, че паричната помощ, предназначена за възстановяване на финансовото положение на CBSF е намалила разходите, които предприятието нормално би направило до степен, поставяща го в по-благоприятно положение в сравнение с неговите конкуренти и те следва да се считат за засегнати от това. Като е намалила цената, която CBSF нормално е трябвало да заплати за своята рационализация и модернизация, разглежданата тук помощ е засегнала търговията между държавите-членки и е нарушила или е можела да наруши конкуренцията.

45. Трябва да се посочи, че като цяло съображенията, изложени от Комисията, са в състояние да подкрепят заключението, до което самата тя е достигнала, по отношение на законосъобразността на помощта. Следователно, твърденията, основаващи се на характера на помощта и на нейната несъвместимост с общия пазар, заедно с онези, насочени срещу мотивите на решението, трябва да бъдат отхвърлени.

46. Алтернативно, френското правителство иска от Съда да прецени дали помощта е съвместима с общия пазар по член 92, параграф 3 от Договора. То твърди, че възстановяването на CBSF е безспорно и помощта е улеснила развитието и преобразуването на неговата промишлена дейност по смисъла на член 92, параграф 3, буква в) от Договора.

47. По-нататък, то счита, че помощта за CBSF е била дадена в региони, засегнати от тежка безработица, в сравнение със средното ниво за Общността, по смисъла на член 93, параграф 3, буква а) от Договора.

48. В заключение, френското правителство твърди, че помощта отговаря на многобройните условия, предвидени, от една страна, в основните насоки за помощите в текстилната и шивашка промишленост, изготвени от Комисията през 1971 г. и 1977 г. и адресирани до всички държави-членки, и, от друга страна, във френската схема за помощи в текстилната и шивашка промишленост от 1984 г.

49. Аргументите, изложени от жалбоподателя не могат да бъдат приети. Трябва да се има предвид, че Комисията се ползва с широка свобода на преценка по член 92, параграф 3 от Договора и, че упражняването на това право включва извършването на оценки от икономически и социален характер, които се правят в контекста на Общността.

50. В този контекст Комисията е имала право, без да надхвърля границите на свободата си на преценка, да формира мнението, че помощта, предоставена на CBSF не попада в изключенията, предвидени в член 92, параграф 3, буква в) от Договора в полза на помощите, предназначени да улеснят развитието на определени икономически дейности или икономически региони, когато тези помощи не увреждат условията на търговия, в степен противоречаща на общия интерес. Помощта е намалила разходите на CBSF и по този начин е намалила конкурентноспособността на други производители в Общността с риск да ги принуди да се оттеглят от пазара, макар и до този момент да са били в състояние да продължат дейността си чрез реструктуриране и подобряване на

производителността и качеството си, като финансират дейността си със собствени ресурси.

51. По отношение на аргумента, основаващ се на прилагането на член 92, параграф 3, буква а) от Договора, трябва да се има предвид, че Комисията е длъжна да вземе предвид икономическото положение в съответните региони, сравнено с Общността като цяло. Видно от статистиката, предоставена от Комисията и от встъпилата по делото страна, която не се оспорва и от френското правителство, регионите, в които се намират производствените обекти на CBSF, на които е предоставена помощта, не са региони с извънредно нисък жизнен стандарт или тежка безработица.

52. В подкрепа на аргумента, основан на насоките за текстила, изготвени от Комисията през 1971 г. и 1977 г., френското правителство твърди, че финансовата помощ е дала възможност на CBSF да се реструктурира и това е довело, на първо място до намаляване на производствения капацитет и човешките ресурси, на второ – до превръщане на нерентабилните или уязвими текстилни дейности в други печеливши текстилни дейности, и на последно място е увеличило производителността чрез използването на съвременни технологии. По този начин спорната финансова помощ не задържала CBSF на пазара по изкуствен начин, и по тази причина не може да бъде охарактеризирана като помощ за спасяване на предприятието.

53. Комисията е на мнение, че в това отношение CBSF не е било основно реорганизирано по начин, който да му позволи да възстанови конкурентноспособността си чрез промяна на размерите и организацията си. Жизнеспособността на предприятието не е била резултат на частни инвестиции и по тази причина спорната помощ представлява помощ за спасяване, каквато не е предвидена в основните насоки за текстила.

54. В тази връзка трябва да се посочи, че в решението, Комисията правилно насочва вниманието към общия спад в Общността в сектор производство на текстил и облекла, причинен от конкурентния натиск на държави, които не са членки, а също и от 40 % намаление в броя на лицата, работещи в сектора между 1975 г. и 1985 г. Съкращенията в CBSF се дължат отчасти на общата пазарна тенденция в сектор, където търсенето рязко е спаднало. Нещо повече, CBSF вместо да се реструктурира, се е ограничило до закриването на един остарял завод с оборудване от преди Първата световна война и, като инвестира във високи технологии, със закъснение модернизира заводите си, за да продължи дейността им, без да въведе съществени промени, които да възстановят изгубената през изминалите години конкурентноспособност. Критикуваната финансова помощ е била предназначена изкуствено да продължи дейността на CBSF по време, когато предприятието се е намирало в несъстоятелност. Не може да се очаква, че това предприятие би било в състояние само да оцелее в близко бъдеще, без нова помощ, предвид свръхпроизводството в сектора.

55. Още повече, че не се спори, че в краткосрочен план финансовата помощ не е успяла да изведе CBSF на достатъчно конкурентно ниво, за да успее на международния текстилен пазар.

56. Помощта е предоставена на CBSF и в нарушение на няколко от условията по прилагането на във фреската схема за помощи в текстилната и шивашка промишленост от 1984 г. под формата на намаления на социално-осигурителните вноски. Така, по отношение на условието, че помощ може да се предоставя само с цел инвестиции и само, ако предприятието е в състояние да финансира поне 50 % от стойността на инвестицията със собствени средства, е достатъчно да се посочи, че фактите, изложени

пред Съда, които не се оспорват, показват, че помощта, предоставена до 1986 г. надхвърля инвестициите, направени от CBSF в текстилния сектор.

57. В контекста на информацията, съдържаща се в решението относно състоянието на текстилната и шивашка промишленост в Общността и във Франция, търговията в рамките на Общността и предполагаемото реструктуриране на CBSF, се налага извода, че Комисията не е надхвърлила границите на свободата си на преценка при формулиране на мнението, че помощта не може да се ползва от изключенията по член 92, параграф 3 от Договора.

58. От изложеното по-горе следва, че твърдението, основаващо се на прилагането на член 92 от Договора, трябва да бъде отхвърлено.

Д – Твърдението, основано на нарушение на общия принцип на пропорционалност

59. По мнението на френското правителство, оспорваното решение нарушава общия принцип на пропорционалност, на първо място като не взема предвид нито разходите за реструктуриране, направени от CBSF, нито факта, че ако не се е било възстановило CBSF е щяло да бъде изправено пред ликвидация, с тежки последици, както за неговите кредитори, така и за обществото като цяло, и на второ място, като връщането на помощта, което се иска, е непропорционално на неблагоприятните последици за конкуренцията.

60. Това твърдение трябва да бъде отхвърлено. Както ясно е посочила в решението си Комисията, не може да се приеме, че предоставената помощ е довела до истинско реструктуриране на CBSF. Предприятието се е ограничило до модернизиране на заводите си, без да прави основни промени, като заменя едно изцяло остаряло оборудване и адаптира производствените техники и процедури към техническите новости, възприети преди много години в останалата част от текстилната индустрия в цялата Общност. В контекста на информацията, съдържаща се в решението относно съкращенията на персонала и намаляването на капацитета, Комисията е имала право да формира мнението, че помощта не представлява инвестиция за реструктуриране и да не вземе предвид разходите за претендираното реструктуриране.

61. Както Комисията е посочила в решението си, че от 27 производствени обекта и 4 730 служители, прехвърлени в независими компании, 13 обекта, представляващи 3 153, или 66,66 % от общия брой на прехвърлените служители, са били закрити и текстилното производство там окончателно прекратено. Комисията е счела, че помощта, дадена за улесняването на тези 13 прехвърляния, са напразно дадени пари. Затова, като настоява за връщането на само 33 % от цялата изплатена помощ, тя е спазила принципа на пропорционалност.

62. Следователно, и това последно твърдение трябва да бъде отхвърлено.

63. Тъй като нито едно от твърденията на френското правителство не беше подкрепено, жалбата следва да бъде изцяло отхвърлена.

По съдебните разноски

64. По силата на член 69, параграф 2 от Процедурният правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски. Тъй като Френската република е

загубила делото, съдебните разноси следва да бъдат заплатени от нея, включително разноските на встъпилата страна.

По изложените съображения Съдът реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разноси.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург, на 14 февруари 1990 година.

Подписи